

Câu Chuyện Vu Khổng

[Tiếng Việt – Vietnamese – فيتنامية]

Biên soạn

Abu Hisaan Ibnu Ysa

2013 - 1434

IslamHouse.com

﴿ حادثة الإفك ﴾

« باللغة الفيتنامية »

جمع وترتيب:

أبو حسان محمد زين بن عيسى

2013 – 1434

IslamHouse.com

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ
أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا
هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ،

قَالَ تَعَالَى: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا
زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا الْكَثِيرَ مِنَ نِسَاءٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ
إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ۝﴾ النساء: ۱

وَقَالَ سُبْحَانَهُ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ
مُسْلِمُونَ ۝﴾ آل عمران: ۱۰۲

وَقَالَ سُبْحَانَهُ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ۝۷۰ يُصْلِحْ
لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ۝ وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا
۝۷۱﴾ الأحزاب: ۷۰ - ۷۱

أَمَّا بَعْدُ، إِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ ﷺ
وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بِدْعَةٌ وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ

Alhamdulillah, mọi lời ca ngợi và tụng niệm đều kính dâng Allah, bây tôi xin tạ ơn Ngài, thành tâm cầu xin Ngài giúp đỡ và tha thứ. Cầu xin Allah che chở tránh khỏi mọi điều xấu xuất phát từ bản thân và trong mọi việc làm của bây tôi. Ai đã được Allah dẫn dắt sẽ không bao giờ lầm lạc và ai đã bị Ngài bỏ mặc sẽ không bao giờ tìm được đầu là chân lý. Tôi tuyên thệ không có Thượng Đế nào xứng đáng được thờ phụng mà chỉ có Allah duy nhất không có cộng tác hay đối tác cùng Ngài và xin chúng nhận

Muhammad là nô lệ, là Thiên Sứ, là Rasul của Ngài Allah phán: {Hỡi nhân loại! Hãy kính sợ Thượng Đế của các người, Đấng đã tạo hóa ra các người từ một người (là Adam) và từ (Adam) Ngài đã tạo ra người vợ (là Hawwa). Rồi từ (Adam và Hawwa) Ngài đã trải ra khắp thiên hạ rất nhiều đàn ông và đàn bà, vì vậy hãy kính sợ Allah và chớ đoạn tuyệt quan hệ dòng tộc. Quả thực, Allah là Đấng giám sát mọi (lời nói và hành động) của các người.} Al-Nisa: 1 (chương 4). Allah phán ở chương khác: {Hỡi những người có đức tin! Hãy thật sự kính sợ Allah và đừng bao giờ chết ngoại trừ các người là người Muslim.} Ali Imraan: 102 (chương 3). Allah phán ở chương khác {Hỡi những người có đức tin! Hãy kính sợ Allah và hãy nói năng cho thật đúng đắn. (Khi làm thế) Ngài sẽ cải thiện mọi hành động của các người và tha thứ cho các người tội lỗi đã phạm. Và ai tuân lệnh Allah và Thiên Sứ (Muhammad) của Ngài thì y đã chiến thắng, một chiến thắng vinh quang.} Al-Ahzaab: 70 – 71 (chương 33).

Amma ba'd: Thực sự, lời nói chân lý chính là Kinh Sách của Allah và chỉ đạo tốt nhất chính là chỉ đạo của Muhammad ﷺ. Còn điều tồi tệ nhất chính là việc cải biên, cải cách trong tôn giáo, tất cả mọi cải biên, cải cách đó bị xem là Bid-áh, tất cả điều Bid-áh là con đường lạc lối tối tăm và tất các con đường lầm lạc tối tăm sẽ bị sa vào hỏa ngục.

Quý đạo hữu Muslim, kể từ xa xưa đến nay việc vu khống và bôi nhọ danh dự của các vị Nabi, các vị Rausl của Allah cứ tái diễn và lặp đi lặp lại không ngừng do kẻ thù của Islam tạo dựng thù địch nhằm ngăn chặn chính đạo của Allah. Kể từ khi Allah cử phái vị Nabi đầu tiên Nuh ﷺ đến với nhân loại là đã bị phe chống đối gọi Người là pháp sư, là

phủ thùy, kể bịa chuyện . . . thậm chí đến Nabi Muhammad ﷺ của chúng ta cũng đã bị quần chúng Quraish boa nhọ tương tự.

Trong nhóm chống đối đó đã được nhóm Munaafiq đồng tình và ủng hộ. Chúng tìm những lời nói, những hoàn cảnh, những hành động của các vị Nabi để làm cho mọi người hiểu lầm rồi phao tin đồn thất thiệt nhằm hạ nhục danh dự họ. Trong bài thuyết giảng hôm nay chúng ta sẽ trở về hoàn cảnh đã xảy ra đối với vị lãnh đạo cao quý của chúng ta Nabi Muhammad ﷺ, đã xảy ra với chính người vợ thân thương nhất của Người đó là lời vu khống trắng trợn bà A'ishah Al-Sideeqah con gái của Abu Bakr Al-Siddeeq ؓ, bà là mẹ của cộng đồng tín đồ Muslim có đức chúng ta nhưng lời vu khống đó đã được minh oan bởi Đấng ngự trị trên bầy tầng trời cao ngất.

Lời vu khống đó làm cho ông Abu Bakr rơi vào đau khổ tột cùng mà thốt lên: *“Từ khi chúng tôi sống trong thời tiền Islam và nay đã trở thành người Muslim gia đình chúng tôi chưa từ bị nạn kiếp nào to lớn như nạn kiếp này.”* Ông nói lời khác: *“Tại sao chúng tôi không bị vu khống như thế trong lúc chúng tôi còn tôn thờ bụt tượng mà lại bị vu khống tôi tệ như thế sau khi đã là người Muslim.”* Ông thốt lời khác: *“Khi chúng tôi sống trong thời tiền Islam đã không chấp nhận lời vu khống như thế này thì làm sao chúng tôi lại chấp cho được sau khi đã thuần phục Allah.”*

Lời vu khống đó ngày càng mạnh mẽ hơn làm cho gia đình ông Abu Bakr chống chọi đau khổ này lên đau khổ khác. Và chắc hẳn ngoài gia đình ông Abu Bakr thì Rasul ﷺ cũng không kém phần đau khổ nội tâm, bởi A'ishah ؓ là

người vợ vốn đoan trang đức hạnh, người vợ được Nabi ε thương yêu nhất giống như có lần một người hỏi Rasul ε ai là người được Người thương yêu nhất, Người công khai trả lời trước mọi người đó là “**A’-ishah.**”

A’-ishah ۱ là người vợ được cơ hội chứng kiến việc Rasul ε tiếp nhận lời mặc khải nhiều nhất trong số các bà vợ của Người.

A’-ishah ۱ là người truyền đạt lại Hadith nhiều nhất từ Rasul ε.

A’-ishah ۱ là người vợ thập toàn thập mỹ thứ hai trong các bà vợ của Rasul ε chỉ sau bà Khadijah ۱.

A’-ishah ۱ là người phụ nữ điểm phúc nhất do có được người cha như Abu Bakr Al-Siddeeq.

Nào chúng ta cùng tìm hiểu tại sao nhóm chống đối lại tìm cách vu khống, lời lẽ vu khống đó bắt đầu ra sao, hoàn cảnh bị vu khống như thế nào, ai là kẻ chủ mưu, tại sao nhóm Munaafiq lại tìm mọi cách hèn hạ để hạ nhục các vị Nabi, gia đình Nabi và hậu duệ của Nabi trong số những U’lama và những người truyền tải Islam, tại sao chúng lại muốn phơi bày chuyện xấu đó cho mọi người nghe và biết, tại sao họ muốn làm tâm điểm để mọi người chú ý đến chúng ?

Được ghi chép trong bộ Saheeh Al-Bukhary, bà A’-ishah ۱ kể rằng mỗi lần Rasul ε muốn xuất hành đi xa là người rút thăm giữa các bà vợ của Người, thăm của ai được

rút ra là người vợ đó đi cùng Người trong chuyến đi đó⁽¹⁾. Phụ nữ thời đó được xếp cho một chỗ ở đặc biệt là ngồi trong kiệu được đặt trên lưng con lạc đà được mọi người dắt đi. Trong lần xuất binh đánh trận với bộ tộc Al-Mustaliq thăm của tôi được rút ra, thế là tôi đi cùng với Rasul ﷺ trong trận chiến đó. Đánh xong trận phe Muslim đại thắng quay về và khi khoảng cách với Madinah không bao xa thì Rasul ﷺ ra lệnh dừng chân giải lao và thời gian lúc đó là ban đêm. Mỗi khi dừng chân là mọi người khiên kiệu xuống để cho lạc đà cùng nghỉ ngơi, nhân cơ hội các người phụ nữ chúng tôi đi tìm một nơi xa đoàn quân để vệ sinh. Sau khi quay trở lại đoàn quân tôi sờ lên ngực mình phát hiện mình đã đánh mất sợ dây chuyền được kết bằng những hạt cườm đen trắng đan xen lẫn nhau, vật tặng của bà Um Salamah. Thế là tôi vội vã quay lại tìm sợi dây chuyền đó mà quên báo cho Rasul ﷺ biết. Sau khi tìm gặp dây chuyền bà quay lại nơi đoàn quân ở thì không tìm thấy một ai, tất cả đã đi mất. Có lẽ mọi người tưởng rằng tôi đang ở trong kiệu nên đã khiên đặt lên lạc đà mà đi, và lại đa số phụ nữ thời đó đều có thân hình nhỏ nhắn do thiếu thức ăn, mỗi người chỉ được ăn một vài muống mà thôi nên người khiên kiệu không có cảm giác nặng khi tôi có hay không có trong kiệu.

Lúc đó, tôi là một cô gái còn rất trẻ (khoảng 15 tuổi nhưng rất thông minh), tôi quyết định không đuổi theo đoàn

---

(1) Thời đó mỗi lần xuất hành thời gian kéo dài từ một tháng đến vài tháng thậm chí cả năm tròn, bởi họ đi bộ hoặc đi ngựa, lạc đà, lừa. . . Và việc mang theo vợ không chỉ có Rasul ﷺ mà ai ai cũng vậy Abu Bakr, U'mar, U'thmaan, Aly, Al-Zubair, Tahlah . . . bởi họ rất cần đến việc phụ vụ của phụ nữ trong suốt chuyến đi, kể cả trong các trận chiến cũng thế.

quân một mình trong đêm khuya mà cứ việc ngồi tại nơi đoàn quân đã dừng chân chờ đợi đến khi phát hiện không có tôi trong kiệu thì họ sẽ quay lại tìm tôi. Do chờ lâu mỗi mòn nên tôi đã ngủ thiếp đi. Bỗng lát sau tôi nghe được tiếng nói của một người đàn ông:

“لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ وَإِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ”⁽²⁾ tiếng nói đó làm tôi giật mình thức giấc và liền lấy khăn che mặt mình lại. Thì ra đó là ông Safwaan bin Al-Mu-a'ttal Al-Sulamy⁽³⁾ thấy được bóng dáng màu đen nằm kia là tôi do ông đã biết được tôi trước khi câu Kinh che kín người được mặc khải xuống. Tôi thề bởi Allah chứng giám tôi không còn nghe ông ấy nói thêm lời nào nữa ngoài câu đã nói ra làm tôi giật mình. Lý do ông Safwaan đi sau là do lệnh của Rasul ﷺ xem đoàn quân có bỏ sót hay đánh rơi vật gì không mà lượm về sau. Có đường truyền khác ghi rằng ông Safwaan là người say ngủ mỗi khi ngủ là không thể đánh thức được mà chỉ có tự thức. Ông Safwaan dắt con lạc đà và ra lệnh cho nằm kế bên tôi còn ông thì quay lưng lại tôi, thậm chí câu nói “*hãy leo lên*” ông cũng không nói. Sau khi tôi ngồi im trên lưng lạc đà thì ông cứ dắt đi mà không hề quay lại và cũng không hỏi thêm bất cứ câu nào khác. Cuối cùng tôi cũng đuổi kịp đoàn quân của Rasul ﷺ vào giữa trưa.

---

(2) Ý nghĩa: Không có sự chuyển động và quyền lực nào phát huy tác dụng trừ phi Allah muốn, tất cả những gì chúng ta có là do Allah ban phát thì nay nó trở về trình diện Ngài.

(3) Có đường truyền khác ghi rằng vị Sahabah đó tên là Safwaan bin Al-Mu-a'til Al-Zakwaani.

Lợi dụng cơ hội có một không hai này nên nhóm Munaafiq (đạo đức giả) với tên trùm là Abdullah bin Ubai bin Salool đã tung lời vu khống A'-ishah và các lời lẽ này bà A'-ishah vốn không hay biết. Y giả vờ hỏi mọi người: người phụ nữ kia là ai vậy ?

- Mọi người đáp: Là mẹ của tín đồ Muslim có đức tin bà A'-ishah vợ của Rasul ﷺ.

- Abdullah bin Ubai tiếp: Còn người đàn ông kia là ai ?

- Mọi người đáp: Là Safwaan bin Al-Mu-a'ttal Al-Sulamy.

- Abdullah bin Ubai nói tiếp: Vợ của Nabi các người đã qua đêm với một người đàn ông cho đến sáng, giờ còn được đưa về đến nơi đến chốn. Ta thề là cả hai người họ đã làm điều gì mờ ám.

Bằng lời lẽ vu khống gian ác của kẻ đê tiện, trùm đạo đức giả làm cho bè lũ của hắn ủa theo mà bêu xấu, thù dật đầy tiếng xấu lên người vợ thân yêu nhất của Rasul ﷺ, gieo rắc sóng gió vào gia đình vốn bình an hạnh phúc nhưng bà A'-ishah một người phụ nữ trinh trắng, đoan trang, tiết hạnh, vô tư không hề hay biết lời lẽ xấu xa mà bọn Munaafiq truyền tải đi nhanh khắp Madinah và ngày càng âm ỉ hơn.

Allah là Đấng quản lý vạn vật và mọi việc, Ngài muốn sao là thế. Khi về đến Madinah A'-ishah lâm bệnh nặng không thể rời khỏi nhà với thời gian một tháng tròn. Trong suốt tháng đó A'-ishah không còn thấy sự nuông chiều, vuốt ve âu yếm của Rasul ﷺ như trước chỉ đổi lại bằng sự hờ

hững và lạnh nhạt của Người, mỗi lần đi ngang qua thì chỉ hỏi qua loa:

((كَيْفَ تَيْكُم؟))

“**Cô gái của các người khỏe không ?**” ngoài ra không còn hỏi thêm lời nào nữa. Tôi thầm nghĩ chắc không có chuyện gì to lớn đâu. Đến một ngày nọ tôi cảm thấy khỏe hơn và muốn đi tắm. Lúc đó phụ nữ A Rập chúng tôi muốn tắm phải chờ đến đêm xuống và đi đến một hơi xa nhà mới có nước mà tắm rửa. Lúc đó tôi đi với người cô bà con cô cậu với cha tôi, bà là mẹ của ông Mishtah (một trong những người truyền tải lời vu không tôi). Sau khi chúng tôi tắm rửa xong thì bà mẹ của Mishtah làm rơi chiếc áo thì bà bực mình mắng chửi “*thật khôn khổ thay cho thằng Mishtah.*”

- Tôi giật mình hỏi: Làm sao cô lại mắng chửi một người đàn ông đã từng tham chiến trận đại chiến Badr ?

- Mẹ của Mishtah ngạc nhiên hỏi ngược lại tôi: Này cháu gái ta, con vẫn chưa nghe Mishtah và mọi người nói gì về con sao à ?

- Tôi hỏi: Đó là chuyện gì, thưa cô ? Thế là mẹ của Mishtah kể hết mọi lời vu không cho tôi nghe. Lời lẽ đó giống như tiếng sét đánh âm bên tai, sắc mặt tôi liền thay đổi, nhưng cố gặng hỏi: Mọi người nói rằng tôi như thế à ?

- Mẹ của Mishtah đáp: Đúng vậy.

- Tôi hỏi tiếp: Đó là chủ đề làm mọi người quan tâm đến hiện tại hả ?

- Mẹ của Mishtah đáp: Đúng vậy.

- Tôi hỏi tiếp: Vậy, chuyện đó đã đến tai Rasul ﷺ rồi à ?

- Mẹ của Mishtah đáp: Đúng vậy.

Tin đồn gian ác đó làm cho căn bệnh của tôi thêm tồi tệ và nặng nề từng bước trở về nhà. Sau khi trở về nhà thì Rasul ﷺ đến ghé thăm và cũng chỉ hỏi vồn vện một câu:

((كَيْفَ تَيْكُمِ؟))

“**Cô gái của các người khỏe không ?**” Sẵn đó tôi xin phép Rasul ﷺ cho tôi về dưỡng bệnh bên nhà cha mẹ tôi và để có cơ hội xác minh lại lời vu khống mà tôi vừa nghe được. Được Rasul ﷺ ưng thuận tôi về nhà gặp cha mẹ và hỏi mẹ tôi: Mọi người đang xôn xao về con chuyện gì vậy mẹ ?

- Mẹ tôi đáp: Này con gái yêu, mẹ thề bởi Allah không gì dẫu con, là một người con gái danh giá đẹp như con và lại được người chồng hết mực yêu thương ắt không tránh khỏi lời bêu xấu từ lòng ganh tị mà có.

- Tôi hỏi tiếp: Vậy là mọi người có nói như thế hả mẹ ! Đêm đó tôi khóc trắng đêm đến sáng hôm sau mà hai hàng lệ vẫn tuôn trào không dứt và cũng không thể chợp mắt được.

Sáng đến Rasul ﷺ cho gọi Aly bin Abu Taalib và Usaamah bin Zaid hai người thân được Người rất mực thương yêu để thảo luận về việc có nên ly hôn tôi không. Rasul ﷺ hỏi Usaamah rằng có thấy được dấu hiệu nào ở tôi chứng minh rằng tôi làm như thế không ?

- Usaamah bin Zaid nói: Thưa Rasul, với những gì tôi biết về vợ của Rasul chỉ toàn là điều tốt đẹp. Còn Aly bin Abu Taalib đáp: Thưa Rasul, con cũng biết về cô ta chỉ toàn điều tốt đẹp, nhưng cần gì mà Rasul lại thiếu não thể ngoài cô ta phụ nữ trên đời này có rất nhiều. Thôi thì Rasul cứ hỏi thêm Bareerah hầu nữ luôn bên cạnh cô ta sẽ biết rõ sự thật. Rasul ﷺ cho gọi Bareerah hỏi:

((أَيُّ بَرِيرَةٍ، هَلْ رَأَيْتِ مِنْ شَيْءٍ يَرِيْبُكَ مِنْ عَائِشَةَ؟))

“Này Bareerah, có điểm nào ở A’-ishah làm cho cô nghi ngờ về lời đồn đó không?”

- Barirah đáp: Thề bởi Đấng đã cử phải Rasul đến bằng chân lý, rằng tôi chưa từng thấy điểm xấu nào của A’-ishah cả, ngoại trừ một điều. A’-ishah là một cô gái mới lớn có lần tôi nhờ giữ dùm thau bột đã nhào xong thì A’-ishah lại ngủ quên làm cho con cừu vào ăn thau bột đó.

Vẫn không thấy khuyết điểm nào của vợ mình, Rasul ﷺ ra lệnh tập hợp tất cả Sahabah lại trong Masjid và Người bước lên bục giảng từng bước nặng nề, Người nói:

((يَا مَعْشَرَ الْمُسْلِمِينَ مَنْ يَعْذِرُنِي مِنْ رَجُلٍ قَدْ بَلَغَ أَذَاهُ فِي أَهْلِ بَيْتِي فَوَاللَّهِ مَا عَلِمْتُ عَلَى أَهْلِي إِلَّا خَيْرًا وَلَقَدْ ذَكَرُوا رَجُلًا مَا عَلِمْتُ عَلَيْهِ إِلَّا خَيْرًا وَمَا كَانَ يَدْخُلُ عَلَى أَهْلِي إِلَّا مَعِي))

“Này đồng bào Muslim, ai có thể thay Ta mà ngăn chặn kẻ đã bêu xấu vợ của Ta, làm cho gia đình Ta trở nên xào xáo. Ta thề bởi Allah rằng những gì Ta biết về cô ta toàn điều tốt lành, và cả người đàn ông bị nhắc đến đó Ta cũng chỉ biết anh ta là người tốt đẹp và không một ai

đến gặp được vợ Ta ngoại trừ có mặt Ta.” Dứt lời thì vị anh hùng Sa'd bin Mu-a'z Al-Ansaary⁽⁴⁾ trưởng tộc bộ lạc Al-Aws đứng dậy nói: Thưa Rasul, kẻ đó là ai, tôi xin tiên phong ngăn chặn nó? Nếu kẻ đó là người trong bộ lạc của tôi ắt tôi sẽ chém đầu hắn ngay bây giờ, còn nếu là người của bộ tộc anh em Al-Khazraj thì xin Rasul hạ lệnh đi tôi sẽ đi giết hắn ngay tại đây, hắn đáng bị giết do đã dám xúc phạm đến danh dự của Rasul.

Như nghe được lời lẽ hăm dọa đó, ông Sa'd bin U'baadah trưởng tộc bộ tộc Al-Khazraj, ông là một người ngoan đạo nhưng do là người có trọng trách với bộ lạc, thấy rằng bộ lạc mình đang bị hăm dọa, vả lại, ông Abdullah bin Ubai bin Salool là người trong bộ lạc nên ông liền đứng dậy đáp lời Sa'd bin Mu-a'z: Người là một kẻ nói dối, rằng người sẽ không dám giết nó và cũng không có khả năng giết nó đâu.

Như nghe được lời thách của đối phương ông Usaid bin Hudhair anh em chú bác ruột ông Sa'd bin Mu-a'z đứng dậy quát: Người là một tên Munaafiq nên mới bao che cho những kẻ Munaafiq kia. Đó cũng là lúc trở nên lộn xộn tranh cãi qua lại nhau gần dẫn đến chém giết nhau tại Masjid và Rasul ε vẫn còn đang đứng trên bục giảng. Thấy cảnh tượng

---

⁽⁴⁾ Sa'd bin Mu-a'z là một trong mười người được báo tin vào thiên đàng lúc còn đang sống, ông vào Islam lúc 26 tuổi, là tộc trưởng bộ lạc Al-Aws, một anh hùng can đảm dũng cảm gan dạ không sợ bất cứ ai ngoại trừ Allah. Khi ông qua đời chỉ ở độ tuổi 33 sau trận chiến Al-Khandaq (đảo chiến hào), cái chết của ông làm cho ngại vương của Đấng Rất Mực Độ Lượng súc động.

hồn loại thì Rasul ﷺ lên tiếng chân áp làm mọi người im lặng và Rasul buồn bã cúi mặt bước vào nhà.

A'-ishah kể tiếp: Tôi đã khóc ròng suốt ngày và cả đêm hôm đó mà hai dòng lệ vẫn luôn tuôn trào (tức bà đã khóc suốt hai đêm và một ngày) và không thể nào ngủ được đến nỗi cha mẹ tôi tưởng rằng tôi sẽ bị nôn ruột mà chết. Đến sáng hôm sau, một phụ nữ người Al-Ansaar đến xin phép vào thăm tôi thấy cả tượng tôi và cha mẹ đều không thì cô ta tội nghiệp mà khóc ròng theo. Ngay trong lúc chúng tôi đang khóc đó thì Rasul ﷺ đến thăm và ngồi bên cạnh tôi sau một tháng tròn Người đã không ngồi bên tôi, không đụng chạm đến tôi, không hỏi thăm tôi và cũng không một lời mặc khải nào được gởi xuống để minh oan cho tôi. Sau khi ca ngợi tụng niệm và tán dương Allah bằng lời lẽ mà Allah đáng được hưởng thì Rasul ﷺ nói:

((أَمَّا بَعْدُ، يَا عَائِشَةُ فَإِنَّهُ قَدْ بَلَغَنِي عَنْكَ كَذَا وَكَذَا فَإِنْ كُنْتَ بَرِيئَةً فَسَيَبْرُئُكَ اللَّهُ وَإِنْ كُنْتَ أَلَمَّتْ بِذَنْبٍ فَاسْتَغْفِرِي اللَّهَ وَتُوبِي إِلَيْهِ فَإِنَّ الْعَبْدَ إِذَا اعْتَرَفَ بِذَنْبٍ ثُمَّ تَابَ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِ))

“Này A'-ishah, Ta đã nghe lời đồn về nàng như thế này thế này. Rằng nàng là người vô tội ắt Allah sẽ minh oan cho nàng, ngược lại, nàng đã phạm phải tội lỗi thì hãy cầu xin Allah tha thứ và sám hối với Ngài. Quả thật, một khi bề tôi phạm phải tội lỗi biết hối hận nhận sai lỗi lầm và quay lại sám hối thì được Allah chấp nhận sự sám hối đó.” Rasul ﷺ chỉ nói vồn vện bao lời đó rồi người im lặng như tờ. Nghe được lời nói đó của Rasul ﷺ thì nước mắt của

tôi bỗng ngưng hẳn không chảy dù là một giọt, tôi quay sang nói với cha mình: Cha hãy trả lời cho Rasul ﷺ thay con.

- Abu Bakr: Này con yêu cha biết phải trả lời sao với Rasul ﷺ đây. Tôi xoay qua mẹ: Này mẹ hãy trả lời cho Rasul ﷺ dùm con đi.

- Mẹ tôi đáp: Con yêu của mẹ, mẹ cũng chẳng biết giải thích thế nào với Rasul ﷺ đây. Thấy vậy tôi nói:

((أَنَا جَارِيَةٌ حَدِيثَةُ السِّنِّ لَا أَقْرَأُ كَثِيرًا مِنَ الْقُرْآنِ إِنِّي وَاللَّهِ لَقَدْ عَرَفْتُ أَنَّكُمْ قَدْ سَمِعْتُمْ بِهِدَا حَتَّى اسْتَفَرَّرَ فِي نَفْسِكُمْ وَصَدَّقْتُمْ بِهِ فَإِنْ قُلْتُمْ لَكُمْ إِنِّي بَرِيئَةٌ وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَنِّي بَرِيئَةٌ لَا تُصَدِّقُونِي بِذَلِكَ وَلَئِنْ اعْتَرَفْتُ لَكُمْ بِأَمْرِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَنِّي بَرِيئَةٌ لَتُصَدِّقُونَنِي وَإِنِّي وَاللَّهُ مَا أَجِدُ لِي وَلَكُمْ مَثَلًا إِلَّا كَمَا قَالَ أَبُو يُوسُفَ فَصَبْرٌ جَمِيلٌ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ))

“Thiếp là một cô gái còn quá trẻ nên ít đọc Qur’an. Thiếp xin thề bởi Alalh mình giám là thiếp biết được rằng Rasul đã nghe được các lời lẽ vu khống đó và làm cho Rasul tin tưởng vào lời đồn đó. Nếu như thiếp nói mình trong sạch chắc rằng Allah tin thiếp trong sạch nhưng Rasul sẽ không tin lời thiếp còn nếu thiếp ép lòng mình phải nói dối là thiếp đã làm thế thì chắc Allah luôn biết rằng thiếp trong sáng nhưng Rasul sẽ tin là thế. Giờ này đây thiếp không còn lời lẽ nào giải thích thêm nữa mà chỉ biết nói theo lời mà cha của Nabi Yusuf đã nói:

﴿فَصَبْرٌ جَمِيلٌ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ﴾ 18: يوسف

{Giải pháp tốt đẹp nhất, tối ưu lúc này chỉ có kiên nhẫn. Và chỉ Allah là Đấng để Ta cầu xin được giúp đỡ về mọi điều mà mọi người đã miêu tả.} Yusuf: 18 (chương 12).”

Dứt lời tôi nằm xoay mặt vào vách mà khóc và biết được rằng mình là kẻ vô tội, chắc sẽ được Allah giải oan cho mình. Nhưng tôi chưa từng nghĩ mình sẽ được Allah minh oan bằng các dòng Kinh Qur'an, tôi nghĩ bản thân mình không xứng đáng được thế. Tôi chỉ mong rằng Allah cho Rasul ε nhìn thấy một giấc mộng để minh oan cho tôi. Nhưng mọi người chưa kịp rời vị trí thì Rasul ε nhận mặc khải làm sắc mặt Người thay đổi, con người Rasul ε trở nên nặng nề và toát mồ hôi hột lấm tẩm trên trán tựa những viên ngọc trai do sự long trọng vĩ đại của lời mặc khải, trong hôm đó là ngày lập đông, và lúc đó, cha mẹ tôi, người phụ nữ Al-Ansaar và cả tôi đều dõi mắt mong đợi kết quả từ Rasul ε. Nhận mặc khải xong thì Rasul ε hé miệng cười thành tiếng, lời nói đầu tiên lúc đó Rasul ε nói là:

((أَبْشِرِي يَا عَائِشَةُ فَقَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ بَرَاءَتِكَ))

“Xin chúc mừng nàng hồi A'-ishah, quả thật Allah đã mặc khải xuống mình oan sự trong sáng của nàng.” Nghe vậy mẹ tôi bảo tôi: Này con gái hãy đứng dậy đến cảm ơn Rasul đi và cha tôi cũng kêu thế, tôi đáp: Không, con xin thề bởi Allah rằng con sẽ không đứng dậy vì ai và không cảm ơn ai ngoài tạ ơn Allah đã mặc khải mình oan sự trong sáng của con. Thế là Allah đã mặc khải xuống mười câu Kinh:

﴿إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِّنْكُمْ لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَّكُم بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ لِكُلِّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ مَا اكْتَسَبَ مِنَ الْإِثْمِ وَالَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۚ أَلَمْ يَأْتِ الْفِتْنَةَ بِنَفْسِهِمْ خَبِيرًا وَقَالُوا

هَذَا إِفْكٌ مُّبِينٌ ١٢ لَوْلَا جَاءُوا عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا بِالشُّهَدَاءِ
فَأُولَئِكَ عِنْدَ اللَّهِ هُمُ الْكَذِبُونَ ١٣ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ لَمَسَّكُمْ فِي مَا أَفَضْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ١٤ إِذْ تَلَقَّوْنَهُ بِالسِّنِّكُمْ
وَتَقُولُونَ بِأَفْوَاهِكُمْ مَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَتَحْسِبُونَهُ هَيِّنًا وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ
١٥ وَلَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَتَكَلَّمَ بِهَذَا سُبْحَانَكَ هَذَا بُهْتَانٌ
عَظِيمٌ ١٦ يَعِظُكُمُ اللَّهُ أَنْ تَعُودُوا لِمِثْلِهِ أَبَدًا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ١٧ وَيُبَيِّنُ اللَّهُ
لَكُمْ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ١٨ إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ
ءَامَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ١٩
- وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ رَعُوفٌ رَحِيمٌ ٢٠ ﴿النور: ١١ -

٢٠

{Quả thật những kẻ vu không (A'-ishah) chỉ gồm một phần tử nhỏ trong các người. Chớ nghĩ rằng biến cố đó là một điều xấu cho các người. Không, đó là một điều tốt cho các người đó. Mỗi người trong bọn chúng sẽ chịu hình phạt về tội mà y đã gây ra. Nhưng riêng kẻ chủ mưu thì sẽ chịu một hình phạt khủng khiếp * Há như những người có đức tin nam và nữ, khi nghe lời (vu không) đó lại nghĩ tốt cho tín hữu của mình và bảo (đám người vu không) : “*Đây rõ ràng là một lời vu không trắng trợn!*” * Tại sao chúng không đưa ra bốn nhân chứng cho việc đó ? Bởi vì khi chúng không đưa ra đủ số nhân chứng thì đối với Allah, chúng là những tên nói dối * Và nếu Allah không gia ân và khoan dung cho các người ở đời này và Đời sau, thì chắc chắn các người sẽ phải chịu một sự trừng phạt vĩ đại khôn lường vì tội các người đã nhanh nhẩu (loan tin đồn thất thiệt). * Khi các người phổ biến nó với lời lẽ của các người và nói ra từ miệng của các người điều mà các người không có một chút hiểu biết và các người nghĩ rằng đó là một chuyện cỏn con (không

đáng giá) trong khi nó lại là một điều hết sức long trọng đối với Allah * Và tại sao khi nghe tin đồn nhảm đó các người không đáp lại : “*Đó không phải là chuyện để chúng ta bàn tán, thật quang vinh và trong sạch thay Allah ! Ngài vô can (về việc này) ! Đây là một lời vu không hết sức trọng đại.*” * Allah cảnh cáo các người trong tương lai chớ bao giờ tái phạm điều tương tự nếu các người là những người có đức tin thật sự. * Và Allah trình bày rõ cho các người các Lời mặc khải của Ngài. Bởi vì Allah là Đấng Toàn Tri, Vô cùng Sáng suốt. * Quả thật, những ai trong hàng ngũ của những người tin tưởng thích cho lời gièm pha này được phổ biến rộng rãi thì y sẽ chịu một sự trừng phạt đau đớn ở đời này lẫn đời sau bởi vì Allah luôn tỏ tường chi tiết (sự thật) trong lúc các người không biết. * Và nếu Allah không gia ân và khoan dung cho các người (thì các người đã bị Ngài phạt mất rồi) nhưng quả thật, Allah Rất Mực Nhân từ, Rất mực Khoan dung.} Al-Noor: 11 – 20 (chương 24).

Sau khi minh oan cho vợ hiền A’-ishah, Rasul đã đứng ra trừng trị những kẻ phao tin đồn thất thiệt đó mỗi kẻ tám mươi roi.

Đến đây ông Abu Bakr mới nhẹ lòng và tin tưởng rằng con gái mình vô tội bị vu oan, lập tức ông nổi giận với ông Mishtah bin Uthathah người đã tuyên truyền lời vu không con gái mình, trong khi Abu Bakr là người cấp dưỡng tiền thường xuyên cho ông Mishtah bin Uthathah do gia đình ông vốn nghèo khó và là người bà con gần, Abu Bakr tuyên bố: “*Ta thề bởi Allah chứng giám, từ hôm nay trở đi người sẽ không nhận ở ta thêm đồng nào nữa.*” Lập tức Allah mặc khải xuống câu Kinh giáo dục Abu Bakr, Allah phán:

﴿وَلَا يَأْتِلِ أَوْلُوا الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا أُولِي الْقُرْبَىٰ وَالْمَسْكِينِ
وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُوا أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ
وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۲۲﴾ النور: 22

{Và đối với những người giàu có và thừa tiền dư của chó có nên thề dứt khoát rằng họ sẽ không bố thí cho bà con họ hàng, cho người nghèo và cho những người Al-Muhaajireen vì chính nghĩa của Allah (đã phao tin đồn vu không cho A'-ishah). Thôi các người hãy độ lượng mà bỏ qua (mọi việc). Chẳng lẽ các người không muốn được Allah tha thứ cho các người sao? Trong khi Allah là Đấng Hằng Dung Thứ, Đấng Xót Thương.} Al-Noor: 22 (chương 24). Ông Hibbaan bin Musa kể rằng ông Abdullah bin Mubaarak đã nói: “Đây là câu Kinh thom bát ngát nhất trong Qur'an.” Nghe được câu Kinh này thì Abu Bakr khóc mà nói: “Bề tôi thề bởi Allah chứng giám, bề tôi muốn được Ngài tha thứ tội lỗi cho bề tôi.” Thề là Abu Bakr tiếp tục cấp dưỡng cho gia đình ông Mishtah bin Uthathah như trước kia và nói: “Từ nay trở đi tôi sẽ không bao giờ gián đoạn việc chu cấp này nữa đâu.”

Bà A'-ishah kể: Sau khi tôi được minh oan Rasul ﷺ hỏi người vợ khác của Người bà Zaynab bint Jahsh về chuyện của tôi:

((مَا عَلِمْتِ أَوْ مَا رَأَيْتِ؟))

“**Nàng đã biết và đã nghe được những gì ?**” Bà Zaynab đáp: “Thiếp đã bảo vệ tai và mắt mình không cho nghe thấy ngoại trừ những gì tốt đẹp.” Bà là người vợ trong số các bà vợ của Rasul ﷺ làm tôi nể trọng nhất do bản tính ngoan đạo

kính sợ Allah của bà nhưng người chị em của bà là bà Hammah bint Jahsh đã bị trừng trị trong số người phao tin đồn thất thiệt.

➤ **Một số bài học quý rút ra từ câu chuyện:**

Thứ nhất: Một lời nói tuy đơn giản nói ra khỏi cửa miệng nhưng lại cho kết quả hoặc hậu quả hoàn toàn khác nhau.

✓ Bằng một lời nói biến một người Kafir thành người Muslim và cũng bằng một lời nói khiến y trở thành kẻ phản đạo.

✓ Bằng một lời nói người đàn ông xa lạ được phép quan hệ với phụ nữ và cũng bằng một lời nói y bị cấm gận gũi cô ta.

✓ Bằng một lời nói làm cho gia đình tràn ngập hạnh phúc và cũng bằng một lời nói hủy tan tành cả một gia đình.

✓ Bằng một lời nói lấy được sự hài lòng của Allah và cũng chỉ một lời nói làm cho Allah giận dữ khôn lường.

﴿مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ﴾ ق: ١٨

{**Không một lời nào y thốt ra mà vị Canh Gác (thiên thần) bên cạnh lại không sẵn sàng (ghi xuống).**} Qaaf: 18 (Chương 50), Allah phán ở chương khác:

﴿إِذْ تَلَقَّوْنَهُ بِأَلْسِنَتِكُمْ وَتَقُولُونَ بِأَفْوَاهِكُمْ مَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّئًا

وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ ١٥﴾ النور: 15

{**Khi các người phổ biến nó với lời lẽ của các người và nói ra từ miệng của các người điều mà các người không có một chút hiểu biết và các người nghĩ rằng đó là một chuyện cỏn con (không đáng giá) trong khi nó lại là một điều hết sức long trọng đối với Allah.**} Al-Noor: 15 (chương 24).

Được ghi trong hai bộ Saheeh Al-Bukhary và Muslim từ ông Abu Hurairah, Rasul ﷺ nói:

((إِنَّ الْعَبْدَ لَيَتَكَلَّمُ بِالْكَلِمَةِ مِنْ رِضْوَانِ اللَّهِ لَا يُلْقَى لَهَا بَالًا، يَرْفَعُ اللَّهُ بِهَا دَرَجَاتٍ، وَإِنَّ الْعَبْدَ لَيَتَكَلَّمُ بِالْكَلِمَةِ مِنْ سَخَطِ اللَّهِ لَا يُلْقَى لَهَا بَالًا يَهْوِي بِهَا فِي جَهَنَّمَ))

“Quả thật một lời nói của một bề tôi khi thốt ra làm hài lòng Allah cứ tưởng rằng chẳng có giá trị gì nhưng lại được Allah nâng lên không biết bao nhiêu bậc. Và cũng chỉ một lời nói thốt ra của một bề tôi làm Allah giận dữ nhưng lại tưởng chẳng có nghĩa lý gì thì lại bị Allah đẩy rơi vào hỏa ngục.”

Thứ hai: Rasul ﷺ là người thật thà nhất trong thế giới loài người, Người chỉ nói ra những lời được Allah mặc khải:

﴿وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ۚ إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ۚ﴾ النجم: ۳ - ۴

{**Y (Muhammad) không nói theo sở thích * Mà quả thật nó là điều mặc khải đã được mặc khải.**} Al-Najm: 3 - 4 (chương 53). Nếu Rasul Muhammad ﷺ là người mạo danh Rasul hoặc là người xảo ngôn là đã tự bịa đặt lời mặc khải

để minh oan cho người vợ thân thương của Người, tránh được mọi đau khổ nội tâm vầy vò cả tháng trời, tránh được danh dự của Người bị hạ nhục thậm tệ.

Thứ ba: Một số tốt đẹp được thể hiện trong câu:

﴿لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَّكُم بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ النور: ١١

{**Chớ nghĩ rằng biến cố đó là một điều xấu cho các người. Không, đó là một điều tốt cho các người đó.**} Al-Noor: 11 (chương 24).

✓ Để phân biệt đâu là người Muslim có đức tin thực thụ và đâu là kẻ Munaafiq đạo đức giả khoác áo bào Muslim.

✓ Allah muốn dạy tín đồ Muslim rằng Nabi Muhammad ﷺ chỉ là một người phàm không hiểu biết được chuyện tương lai ngoài trừ những gì được mặc khải.

﴿قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ﴾ النمل: 65

{**(Hỡi Muhammad) hãy báo với nhân loại: “Không một ai dù ở trên trời (như Thiên Thần) cũng như (Ma quỷ, loài người) ở dưới đất có thể biết được chuyện huyền bí thiên cơ, ngoài trừ Allah duy nhất (tín thông tất cả).”**} Al-Naml: 65 (chương 27).

✓ Allah muốn đề cao thân thể của tín đồ có đức tin thực thụ vững chắc vào Ngài để họ được hưởng cuộc sống vĩnh cửu và mang tiếng thơm muôn đời.

✓ Allah muốn nêu cao sự quý phái của người vợ mẫu mực của Rasul ﷺ và nêu cao bản tính trung can nghĩa đảm của ông Safwaan bin Al-Mu-a'ttal Al-Sulamy.

✓ Nhẫn nại và kiên nhẫn là bản tính của người có Muslim có đức tin thực thụ vào Allah, vào Rasul và vào ngày phán xét cuối cùng như được ông Suhaib ؓ dẫn lời Rasul ﷺ:

((عَجَبًا لِأَمْرِ الْمُؤْمِنِ إِنَّ أَمْرَهُ كُلَّهُ خَيْرٌ وَلَيْسَ ذَلِكَ لِأَحَدٍ إِلَّا لِلْمُؤْمِنِ إِنْ أَصَابَتْهُ سَرَاءٌ شَكَرَ فَكَانَ خَيْرًا لَهُ وَإِنْ أَصَابَتْهُ ضَرَاءٌ صَبَرَ فَكَانَ خَيْرًا لَهُ))

“Thật ngạc nhiên thay cho hành động của người Muslim có đức tin, quả mọi hành động của họ đều mang lại tốt đẹp và không ai được thể ngoại trừ người Muslim có niềm tin thực thụ. Nếu như họ được tin vui thì liền tạ ơn, đó là điều tốt cho họ còn khi gặp phải nạn kiếp thì nhẫn nại kiên nhẫn, đó là điều tốt cho họ.” Hadith do Muslim ghi.

Thứ tư: Allah giáo dục tín đồ Muslim rằng một khi nhận được tin tức xấu về anh em Muslim khác thì hãy nghĩ đó là tin đồn nhảm và cũng không truyền tải cho ai khác:

﴿لَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُ وَالْمُؤْمِنَاتُ بِنَفْسِهِمْ خَيْرًا وَقَالُوا هَذَا إِفْكٌ

مُبِينٌ ﴿١٢﴾ النور: 12

{Há như những người có đức tin nam và nữ, khi nghe lời (vu không) đó lại nghĩ tốt cho tín hữu của mình và bảo (đám người vu không): “*Đây rõ ràng là một lời vu không trắng trợn!*”}. Al-Noor: 12 (chương 24). Nếu như lời đồn đó ngày càng nhiều hơn thì cũng chớ vội tin đó là thật mà hãy yêu cầu người phao tin đưa ra bốn nhân chứng chứng minh tin đó là thật, bằng không cũng chỉ là lời vu

không trắng trợn và chúng là những kẻ chuyên nói dối, dối với Allah đây là đại tội đáng bị trừng trị:

﴿لَوْلَا جَاءُوا عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا بِالشُّهَدَاءِ فَأُولَئِكَ عِنْدَ اللَّهِ هُمُ الْكٰذِبُونَ ۝۱۳﴾ النور: 13

{Tại sao chúng không đưa ra bốn nhân chứng cho việc đó ? Bởi vì khi chúng không đưa ra đủ số nhân chứng thì đối với Allah, chúng là những tên nói dối.} Al-Noor: 13 (chương 24).

Thứ năm: Cấm người Muslim tuyệt đối có tí nghi ngờ về tiết hạnh của mẹ tín đồ Muslim có đức tin bà A' - ishah do bởi Allah đã minh oan cho bà trong Thiên Kinh Qur'an lưu truyền đến tận thế, ai dám tái phạm thì y là kẻ phủ nhận Qur'an, phủ nhận lời khẳng định của Allah, y là kẻ Kafir phản đạo.

﴿يَعِظُكُمُ اللَّهُ أَنْ تَعُودُوا لِمِثْلِهِ أَبَدًا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۝۱۷﴾ النور: 17

{Allah cảnh cáo các người trong tương lai chớ bao giờ tái phạm điều tương tự nếu các người là những người có đức tin thật sự.} Al-Noor: 17 (chương 24).

Thứ sáu: Hình phạt dành riêng cho kẻ chủ mưu Abdullah bin Ubai bin Salool trong việc vu khống này là hành phạt khắc nghiệt đau đớn khôn lường, bởi hậu phải mà y đã hạ nhục danh dự Rasul, hạ nhục danh dự gia đình Rasul và hạ nhục danh dự gia đình ông Abu Bakr.

﴿وَالَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝۱۱﴾ النور: 11

{**Nhưng riêng kẻ chủ mưu thì sẽ chịu một hình phạt khùng khiếp.**} Al-Noor: 11 (chương 24).

Vào ngày phán xét cuối cùng những kẻ Munaafiq mà đầu não Abdullah bin Ubai bin Salool bị phải hành phạt khắc nghiệt nhất trong tất cả những người trong hỏa ngục, Allah phán:

﴿إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا ۝١٤٥﴾ [النساء:

[145

{**Quả thật, những tên giả tạo đức tin sẽ ở tận đáy cùng của hồ lửa (Hỏa Ngục) và Ngươi sẽ không tìm được cho chúng một vị cứu tinh nào.**} Annisa': 145 (Chương 4).

Thứ bảy: Đối với bất cứ ai khẳng định một người Muslim nào đó dù nam hay nữ rằng họ đã gian dâm hoặc ngoại tình thì bắt buộc y phải đưa ra bốn nhân chứng để chứng minh lời nói của y là thật, bằng không y là kẻ nói dối và sẽ bị trừng trị theo giáo luật là đánh tám mươi roi, Allah phán:

﴿وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ۝٤﴾ النور: ٤

{**Và đối với những ai buộc tội những người phụ nữ trinh thực nhưng không đưa ra đủ bốn người làm chứng, hãy đánh chúng tám mươi roi. Từ đó cấm các ngươi chấp nhận thêm bất cứ lời chứng minh nào của bọn chúng, bởi chúng là những kẻ hư đốn chuyên làm sàm bậy.**} Al-Noor: 4 (Chương 24).

Bê tôi cầu xin Allah ban chỉ đạo và hướng dẫn tín đồ Muslim đi đúng đường Ngài muốn, làm đúng nhiệm vụ Ngài đã giao, luôn tránh xa mọi điều Ngài đã cấm.

Khẩn cầu Allah đập tan mọi âm mưu của kẻ thù những kẻ tìm mọi cách hạ nhục danh dự của các Rasul, các Nabi và truyền nhân của họ từ những U'lama, người truyền tải Islam, người thánh chính vì chính nghĩa của Islam. Quả thật Allah là Đấng Hằng Nghe và Hằng Thấy

Cầu Allah xin bình an và phúc lành cho vị Nabi Muhammad, cho gia quyến của Người, cho tất cả bằng hữu của Người.